

Menigheden fyldte kirken efter 15 måneders hjemløshed

Et tidens tegn, at man nok vil ofre på kirkernes istandsættelse, men glemmer at bruge dem, lød det ved Søndbjerg Kirkes genåbning i går.

Da Søndbjerg Kirke i går eftermiddag genåbnedes efter en istandsættelse, som har varet 15 måneder, var kirken fyldt til trængsel, og der var synlig glæde over det smukke resultat af den omfattende restaurering. Formålet med istandsættelsen har ikke alene været at bevare kirken, men også at føre den tilbage til dens oprindelige stil, og kirkerummet med de århundredgamle klenodier, altertavlen, prædikestolen og det middelalderlige krucifix og med kalkmalerierne fra den katolske tid smukt fremdraget, var både højtideligt og skønt i sin enkelthed.

Biskop Erik Jensen, Aalborg, der havde givet tilsagn om at prædike ved højtideligheden, var forhindret som følge af pludselig sygdom, og provst A. C. D. Bertelsen, som kom iind i kirken, ledsaget af den tidligere sognepræst i Søndbjerg-Odby provst emer. C. Nørsøller-Jensen, Fredericia, og af sine nabokolleger, E. Hermansen, Hvidbjerg, og E. Christiansen, Jegindø, måtte indlede med at overbringe menigheden en hilsen fra biskoppen.

Søndbjerg-Odbys tidligere og nuværende sognepræst, provst emer. C. Nørsøller-Jensen, tidligere Hurup, nu Fredericia, og provst A. C. D. Bertelsen, betragter sammen det smukke resultat af kirkens istandsættelse. I korbuen er de middelalderlige kalkmalerier frisket op, så de nu står så synlige og klare som den dag, de blev malet for mange hundrede år siden.

Sognepræsten foretog derefter selv genåbningen på biskoppens vegne. Han sagde herom, at en kirke kun indvies én gang, og derfor er det ved senere lejligheder kun genåbninger, men for at minde menigheden om, hvad der er formålet med en kirke, oplæste provst Bertelsen derefter brudstykker af det ritual, der anvendes ved kirkeindvielser.

Provsten prædikede derefter over dagens tekst, lignelsen om den fortabte søn, og sagde, at den glæde, som fyldte menigheden i Søndbjerg nu var at ligne ved glæden, da den fortabte søn vendte hjem. Vi vidste, at det var en stor istandsættelse, som skulle ske, men da kirkeklokken forstummede for 15 måneder siden, var det som om noget manglede i sognet. Derfor var det også en glæde, da klokken kunne bringes på plads omkring juletid og igen lade sin røst høre.

15 begravelser har vort lille sogn oplevet i de 15 måneder, kirken var lukket, sagde provsten. For deres pårørende måtte kirkelukningen måske særlig opfattes som hjemløshed. Vi savner dem, der er gået bort, og vi vil mindes dem på den første dag, da vi igen er samlet i vor kirke. Vi takker vor nabomenighed, Odby, hjerteligt for kristeligt broderskab og fællesskab, og når vi kunne samles i Odby på den måde, det skete, følte savnet måske alligevel ikke så hårdt, som det ellers ville have gjort.

Nu skal vi så igen holde gudstjenester inden for de mure, som har rummet mennesker fra dette sogn i 800 år. Vi er hjemme igen, og vi skal ikke være bange for at bruge kirken. En kirke er nemlig til at slide på, og en fyldt kirke er den største pryde.

Man vil nok ofre, men ...

Det er et sørgeligt tidens tegn, fortsatte provsten, nutidens mennesker nok vil ofre store beløb på kirkenes istandsættelse, men at de bagefter glemmer at bruge kirkerne. De to sønner i lignelsen er også billeder af vor tids mennesker. Man farer vild, mange kaster sig bort i verdens snavs, i lystens og lastens templer og i sjofel litteratur. På dette område er vort lille land blevet førende i den hele verden.

Mange kaster sig også bort i utilfredshed. Der demonstreres mod Gud og hvermand, mod kirken, mod kristendommen. I den situation må vi nok spørge os selv, hvordan vi har hjulpet vore unge. Vi vil jo selv gerne være med i dansen om guldkalven. Der er én vej tilbage, sluttede provst Bertelsen, nemlig at mennesker går i sig selv, at de angre og fortryder, og intet kan hjælpe os dertil som Guds kærlighed.

Provsten rettede fra prædikestolen en hjertelig tak til kirkebetjent Carl Ovesen for mange års tro tjeneste ved kirken og meddelte samtidig, at Carl Ovesen nu træder tilbage.

Fik kirketårnet sine revner ved jordrustelser?

Efter gudstjenesten var menigheden samlet på Afholdshotellet i Uglev sammen med alle, der havde haft med istandsættelsen at gøre. De var indbudt som gæster til sammenkomsten.

Lære Kr. Madsen, Sønderbjerg, der er formand for udvalget for istandsættelsen, redegjorde for alle faser i arbejdet, og malermester I. C. Jensen, Uglev, takkede på håndværkernes vegne for det arbejde, de havde fået betroet.

Den tidligere sognepræst, C. Nørsøller-Jensen, Fredericia, fremdrog en række træk fra sine præsteår i Sønderbjerg-Odby og nævnte det som en mulighed, at kirketårnet havde fået sine uoprettelige skader ved en jordrustelse, der for en årrække siden tydeligt kunne mærkes i store dele af Thy og bl.a. særdeles tydeligt i Sønderbjerg.

Der blev talt af arkitekt Bruus, Thisted, købmand Ejner Krabbe, Uglev, Peter Dahlgaard, Serup, Johs. Ilkjær, Hellerød, Martin Vestergaard, Uglev, sognerådsformand Arthur Højberg og af provst A. C. D. Bertelsen, pastor Hermansen, Hvidbjerg, og pastor Christiansen, Jegindø.

Tidligere artikler fra Thisted Amts Tidende:

1967.04.04 TAT 5 Sønderbjerg Kirkes 500 år gamle tårn er i fare for nedstyrtning

1967.11.04 TAT 5 Sønderbjerg Kirke blev bygget som stormandskirke

1968.06.27 TAT 6 Gammel folkevise bekræftet ved kirkeistandsættelse